

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010095
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010095.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov Mgr. Mareka Anovčina a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

K. L.,

nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom I. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37PP/17/2022 zo dňa 28.02.2022 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/32/2019 zo dňa 24.07.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/114/2019 zo dňa 26.11.2019 bol K. L. odsúdený pre zločin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom v štádiu pokusu podľa §§ 14 ods. 1 a 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený K. L. podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienenečne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 4 roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad v trvaní 2 roky. Zároveň boli odsúdenému počas probačného dohľadu uložené aj obmedzenia a povinnosti spočívajúce v:

- zákaze kontaktu s poškodenou D. Z., nar. XX.XX.XXXX a poškodeným J. S., nar. XX.XX.XXXX, v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými prostriedkami podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák.,
- zákaze stretávania sa s osobami A. I., nar. XX.XX.XXXX a B. I., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák.,
- príkaze nepriblížiť sa k poškodenej D. Z., nar. XX.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia tejto osoby a rovnako nepriblížiť sa k poškodenému J. S., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia tejto osoby podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák., a
- príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnil tak, že dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Poukázal na to, že ústav na výkon trestu vyhodnotil resocializačnú prognózu u odsúdeného ako menej priaznivú na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Uviedol, že odsúdený už bol v minulosti dvakrát podmiennečne prepustený a napriek tomu sa dopustil trestného činu násilnej povahy. Z odpisu registra trestov rovnako vyplýva, že bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť. Má za to, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, ktorý len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Nie je možné dôvodne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a aby zamietol návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie.

D. súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané. Odsúdený už vykonal viac ako 2/3 z uloženého trestu odňatia slobody.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia sa, čím bola splnená aj prvá materiálna podmienka. Odsúdeného ústav na výkon trestu vyhodnotil ako nekonfliktného a bezproblémového. Počas celej doby výkonu trestu bolo jeho správanie v súlade so zákonnými predpismi, pracovné povinnosti si plnil zodpovedne. Navyiac za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení pracovných povinností a za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti bol dokonca dvakrát disciplinárne odmenený. Odsúdený tak preukázal polepšenie, pričom má záujem a motiváciu viesť na slobode riadny život.

Vo vzťahu k záveru ústavu na výkon trestu, že odsúdený je len čiastočne kritický k spáchanej trestnej činnosti, krajský súd uvádza, že odsúdený spáchanie trestnej činnosti priznáva a úprimne ľutuje a dokáže o nej otvorene hovoriť. Svoje konanie hodnotí kriticky ako svoje zlyhanie, považuje ho za skratové a upovedomuje si, že takto nemal konať. Preto podľa názoru krajského súdu je odsúdený dostatočne kritický k spáchanej trestnej činnosti.

Napokon je potrebné k prvej materiálnej podmienke pre podmiennečné prepustenie dodať, že prokurátor v dôvodoch svojej sťažnosti nenamietal záver súdu prvého stupňa o tom, že táto je u odsúdeného splnená.

Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky v podobe pozitívnej prognózy vedenia riadneho života uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne. Z tohto pohľadu krajský súd najmä poukazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa, ktorý poukázal na podstatné skutočnosti vyplynúvšie z vykonaného dokazovania svedčiace pre splnenie aj tejto poslednej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Z pohľadu pozitívnej prognózy vedenia riadneho života na slobode po podmiennečnom prepustení krajský súd poukazuje na to, že odsúdený síce nie je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, avšak do výkonu trestu odňatia slobody sa „vrátil“ po veľmi dlhom čase (po viac ako 24 rokoch). V minulosti už síce bol trikrát odsúdený aj pre násilnú trestnú činnosť na nepodmiennečné tresty odňatia slobody, avšak trestnej činnosti sa dopúšťal v relatívne nízkom veku (tieto odsúdenia sú z rokov 1988, 1989 a 1993) a v konaní

nebolo preukázané, že by od času, kedy bol naposledy prepustený na slobodu (08.12.1994), nevedol riadny život. Navyše všetky tieto tri predchádzajúce odsúdenia má už zahladené, a teda sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, resp. v minulosti už dvakrát podmienene prepustený. Aj krajský súd preto dospel k záveru, že odsúdený je schopný viesť na slobode riadny život, k čomu mu môžu napomôcť pozitívne rodinné vzťahy, ktoré sú tiež dôležitými predpokladmi pre jeho úspešnú resocializáciu. Je preto možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Napokon aj riaditeľ ústavu na výkon trestu odporučil odsúdeného podmienene prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody s (probačným) dohľadom.

Z pohľadu sťažnostných dôvodov prokurátora a vyššie uvedených skutočností preto krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmienene prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť. Neexistuje síce „istota“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, avšak túto súdy pri rozhodovaní o podmienene prepustení prakticky nemajú a ani nemôžu mať nikdy. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva.

Krajský súd napokon považuje určenie skúšobnej doby v trvaní 4 roky s nariadeným probačným dohľadom nad jeho správaním v trvaní 2 roky a uloženými obmedzeniami a povinnosťami za primerané a zákonné vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody (do 03.09.2023). Dĺžka skúšobnej doby, probačný dohľad a plnenie uložených obmedzení a povinností sú spôsobilé doviesť nápravu odsúdeného aj na slobode a sú tiež schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania pod hrozbou vykonania si zvyšku trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože odsúdený splnil všetky zákonné podmienky na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.